

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 41Cob/118/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5724200586  
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kubincová, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:5724200586.3

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Kubincovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Andrey Gindlovej a Mgr. Radoslavy Strhárskej v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpeného: Advokátska kancelária OLŠOVSKÝ, spol. s r.o., so sídlom G. Švéniho 6, 971 01 Prievidza, IČO: 50 595 652, proti žalovanému: Mesto Martin, so sídlom Námestie Svetozára Hurbana Vajanského 1, 036 49 Martin, IČO: 00 316 792, v konaní o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Martin, sp. zn. 10C/20/2024-33 zo dňa 5. marca 2024 takto

### rozhodol:

I. Uznesenie Okresného súdu Martin, sp. zn. 10C/20/2024-33 zo dňa 5. marca 2024 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **n e p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením prvou výrokovou vetou návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia doručený súdu dňa 23.02.2024 zamietol a druhou výrokovou vetou žalovanému náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 23.02.2024 sa žalobca domáhal zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa v katastrálnom území E., obec Martin, okres Martin, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Martin ako pozemky parcely registra „C“, parc. č. 1023/1, o výmere 3052 m<sup>2</sup>, druh pozemku – zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 1023/2, o výmere 56 m<sup>2</sup>, druh pozemku – zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 1023/5, o výmere 508 m<sup>2</sup>, druh pozemku – záhrada, parc. č. 4283, o výmere 9007 m<sup>2</sup>, druh pozemku – zastavaná plocha a nádvorie, parc. č. 1023/9, o výmere 676 m<sup>2</sup>, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie a stavba so súp. č. XXXX postavená na pozemku parc. č. 1023/9, popis stavby – klub dôchodcov, v prospech žalobcu za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky z právneho dôvodu Dohody o urovnaní zo dňa 31.08.2023 vo výške 134.431,68 Eur s príslušenstvom.

3. Žalobca návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia odôvodnil tým, že v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica vymáha od žalovaného zaplatenie pohľadávky vo výške 134.431,68 Eur, ktorej právnym dôvodom vzniku je v súčasnosti Dohoda o urovnaní zo dňa 31.08.2023 uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Predmetom dohody bol záväzok žalovaného, že uhradí právnemu predchodcovi žalobcu sumu 155.309,77 Eur titulom prác na stavbe „Zariadenie pre seniorov na ul. Škultétyho v Martine“. Pohľadávka pôvodne vychádzala zo Zmluvy o dielo č. 11/UHI/2021 zo dňa 26.01.2022, od ktorej právny predchodca žalobcu odstúpil pre neplnenie povinností zo strany žalovaného. Na návrh žalovaného uzatvorili predmetnú dohodu o urovnaní s tým, že žalovaný sa sumu 155.309,77 Eur zaviazal zaplatiť do 60 kalendárnych dní od 25.07.2023. Z dohodnutej sumy zaplatil len sumu 19.669,45 Eur. Zvyšok pohľadávky v sume 134.431,68 Eur žalovaný neuhradil

a žalobca túto časť pohľadávky žiadal zabezpečiť zriadením záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného, nakoľko uzavretím dohody o urovaní žalovaný potvrdil existenciu pohľadávky, dokonca na ňu aj plnil, disponuje majetkom – nehnuteľnosťou, ktorá bola predmetom rekonštrukcie na základe zmluvy o dielo a je jej výlučným vlastníkom.

4. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca potrebu zriadenia zabezpečovacieho práva odôvodnil tým, že žalovaný je subjektom verejného práva, významnú časť svojho majetku nevlastní, len spravuje. Významná časť jeho majetku podlieha tzv. exekučnej imunite a finančné prostriedky, ktoré žalovaný má na svojich účtoch sú finančnými prostriedkami, ktoré nie je možné exekvovať z dôvodu, že ide o finančné prostriedky štátneho rozpočtu, sú príjmami obce na plnenie verejnoprospešných účelov, zdroje z bánk zabezpečené na uspokojovanie bankových pohľadávok alebo finančné prostriedky slúžiace na výplatu miezd. Podľa žalobcu tu existuje odôvodnená obava, že po skončení súdneho sporu na strane žalovaného nebude existovať taký majetok, z ktorého by bolo možné efektívne riadne v súlade s princípom právnej istoty uspokojovať pohľadávku žalobcu. Samotná táto skutočnosť ohrozuje riadne vykonávanie núteného výkonu rozhodnutia – exekúcie, čo môže mať za následok zhoršenie vymožitelnosti pohľadávky žalobcu. Žalobca nemá iný spôsob, akým by posilnil svoje postavenie veriteľa, len zriadením záložného práva k nehnuteľnosti, na ktorom zhotovoval dielo, pričom nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nijakým spôsobom neohrozí žalovaného pri výkone vlastníckych práv k tejto nehnuteľnosti, ktorú môže užívať aj bez ohľadu na zriadenie sudcovského záložného práva.

5. Súd prvej inštancie na danú vec aplikoval ustanovenie § 343 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len CSP), § 344, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 CSP, ako aj § 526 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), pričom sa prioritne zaoberal aktívnou legitimáciou žalobcu v konaní. Uviedol, že žalobca svoju aktívnu legitimáciu odvodzuje z právneho nástupníctva po právnom predchodcovi – spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s., so sídlom M. R. Štefánika 116, 972 71 Nováky, IČO: 36 302 953 (ďalej len „PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s.“), pričom ustanovenie § 526 OZ pripúšťa postúpenie pohľadávky novému veriteľovi (postupníkovi) aj bez vedomia dlžníka, avšak aby postúpenie napĺňalo znaky legitímnosti, tu daný procesný postup je potrebné dodržať, t. j. zákon ukladá pôvodnému veriteľovi (postupcovi) povinnosť bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi, že došlo k postúpeniu pohľadávky. Podľa súdu prvej inštancie iba relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky (R 119/2003). V danom prípade, vychádzajúc z návrhu žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia a z predložených listinných dôkazov dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca nepreukázal, že na neho bola postúpená pohľadávka, ktorej zabezpečenie žiada, keď nepredložil zmluvy o postúpení pohľadávky, resp. oznámenie postupcu. Z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca súdu síce predložil oznámenie o postúpení pohľadávky adresované žalovanému vrátane dokladu o doručení oznámenia, avšak oznamovateľom nie je zákonom predpokladaný subjekt, preto súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca v danom prípade nie je aktívne legitimovaným subjektom na podanie návrhu.

6. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej uviedol, že žalobca tiež neosvedčil základné predpoklady pre zriadenie ním navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Vzhľadom na záznamy na rozsiahlom LV č. XXXX pre kat. úz. E., ktorý uvádza celý majetok mesta Martin, v súvislosti s v petite uvádzanými nehnuteľnosťami nie je zmienka, že by boli vykonávané úkony, ktoré by vzbudzovali dôvodnú obavu, že exekúcia by mohla byť ohrozená. Naviac prevody obce, resp. mesta veľmi prísne regulujú ustanovenia zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, najmä ustanovenie § 9a citovaného zákona, a preto je vysoko nepravdepodobné, aby obec mohla neverejným spôsobom prevádzať na inú osobu majetok, ktorého zabezpečenie sa žiada. Na parcelách C-KN č. 1023/1, č. 1023/2, č. 1023/5 a č. 4283, na ktorých žiada žalobca zriadiť záložné právo, naviac prebiehajú stavebné práce ohľadne stavby - zariadenie pre seniorov, ktoré sa nachádza v tesnom susedstve stavby súp. č. XXXX na pozemku parc. č. 1023/9. Táto stavba je zapísaná ako Klub dôchodcov na liste vlastníctva, avšak z oficiálnych internetových stránok mesta Martin je zrejmé, že pod týmto súp. číslom a popisným č. XX F. G. H. I. E. sa nachádza nielen Klub dôchodcov, ale aj jedáleň a denné centrum, ktoré poskytuje sociálne služby podľa zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Je zrejmé, že hodnota stavebných pozemkov a samotnej budovy mnohonásobne prevyšuje výšku tvrdenej pohľadávky, ktorej zabezpečenie sa žiada. Naviac podľa pripojeného LV č. XXXX pre kat. úz. E. žalovaný disponuje obrovským nehnuteľným majetkom, čo opätovne spôsobuje pochybnosti o tvrdení obave z ohrozenia exekúcie.

7. Súd prvej inštancie bol zároveň toho názoru, že navrhované zabezpečovacie opatrenie je v rozpore so zásadou proporcionality, pretože hodnota nehnuteľností, na ktorých má byť na základe navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia zriadené záložné právo je bezpochyby niekoľkonásobne vyššia, ako je hodnota pohľadávky, ktorej sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia, pričom jedným zo zákonných predpokladov nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je jeho primeranosť vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej sa má zabezpečovacie opatrenie zriadiť.

8. Súd prvej inštancie z uvedených dôvodov, primárne pre nelegitímnosť žalobcu domáhať sa návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadenia záložného práva na nehnuteľnostiach žalovaného a tiež z dôvodov, že žalobca neosvedčil základné predpoklady na vydanie ním navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, návrh zamietol.

9. Súd prvej inštancie rozhodol i o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 a § 255 ods. 1 CSP a hoci bol žalovaný v tomto konaní úspešný v celom rozsahu, súd prvej inštancie konštatujú, že z obsahu spisového materiálu nevyplýva, že by žalovanému vznikli v súvislosti s konaním o zabezpečovacom opatrení akékoľvek trovy, žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania nepriznal.

10. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP). Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil. Žalobca v odvolaní uviedol, že zmluvou o postúpení pohľadávky nadobudol pohľadávku voči žalovanému. Napriek tomu, že žalovaný uznal svoj záväzok, dokonca z neho čiastočne plnil, zvyšok pohľadávky riadne a včas neuhradil. Súd prvej inštancie zamietnutím návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia z dôvodu údajného nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie na podanie návrhu žalobcovi preto znemožnil uplatňovať jeho procesné práva. Ak súd prvej inštancie považoval oznámenie postupníka o postúpení pohľadávky za nedostatočné na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, mal žalobcu vyzvať na predloženie zmluvy o postúpení pohľadávky alebo oznámenia postupcu. Podľa žalobcu žalovaná strana týmto získala výhodu neobmedzenia nakladania s jeho majetkom napriek tomu, že má voči žalobcovi záväzok v značnej výške, pričom táto skutočnosť môže mať za následok, že bude ohrozené uspokojenie pohľadávky žalobcu. Žalobca k odvolaniu pripojil oznámenie postupcu – spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. o postúpení pohľadávky zo dňa 18.03.2024, adresované žalovanému, vrátane fotokópie podacieho lístku k zásielke doručovanej žalovanému dňa 19.03.2024.

11. Keďže súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, odvolací súd v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 CSP umožnil žalovanému, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadril k odvolaniu žalobcu, ako aj k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

12. Žalovaný, majúci za to, že súd prvej inštancie vo veci postupoval procesne správne a vec správne právne posúdil, v písomnom vyjadrení doručenom odvolaciemu súdu dňa 27.06.2024 navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil, nakoľko žalobca nesplnil kumulatívne podmienky vyplývajúce z § 343 ods. 1 CSP, ktoré by zakladali jeho nárok domáhať sa na súde zriadenia záložného práva na majetku žalovaného, keď zo strany žalobcu nebol preukázaný oprávnený nárok na peňažné plnenie voči žalovanému, pre ktorý sa domáha na súde poskytnutia ochrany a nebola opodstatnená ani existencia obavy, že prípadná exekúcia by mohla byť ohrozená. Žalovaný uviedol, že dňa 26.01.2022 uzavrel s obchodnou spoločnosťou PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. Zmluvu o dielo č. 11/UHI/2021, ktorá nadobudla účinnosť dňa 17.06.2022, na stavbu „Zariadenie pre seniorov na Ul. Škultétyho v Martine“. Financovanie realizácie uvedenej stavby je zabezpečené čiastočne z vlastných prostriedkov odporcu a zároveň aj z finančných prostriedkov poskytnutých Štátnym fondom rozvoja bývania, so sídlom Lamačská cesta č. 8, 833 04 Bratislava, IČO: 31 749 542 (ďalej len „ŠFRB“), na základe Zmluvy o úvere č. 500/108/2022 a Zmluvy o úvere č. 500/109/2022, ktoré boli uzavreté dňa 14.06.2022. Obchodná spoločnosť PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. dňa 20.02.2023 odstúpila od zmluvy o dielo, pričom žalovaný a spoločnosť PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. uzavreli dňa 05.09.2023 dohodu o urovnaní, kde predmetom urovnania boli stavebné práce a dodávky na stavbe, ktoré uvedená spoločnosť vykonala v súlade so zmluvou o dielo do odstúpenia od zmluvy o dielo v celkovej hodnote 143.847,50 Eur s DPH a naviac stavebné práce a dodávky na uvedenej stavbe, ktoré neboli zahrnuté

v zmluve o dielo, a to v celkovej hodnote 11.462,27 Eur s DPH, t. j. súhrnne stavebné práce a dodávky na uvedenej stavbe v celkovej výške 155.309,77 Eur s DPH. Podľa žalovaného žalobca nie je a nikdy ani nebol stranou dohody o urovaní a na základe tejto dohody mu neboli priznané žiadne práva, ani uložené povinnosti. V dohode o urovaní je žalobca uvedený ako oprávnená osoba, ktorá podpísala dňa 31.08.2023 dohodu o urovaní za obchodnú spoločnosť PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s., a to ako štatutárny zástupca tejto spoločnosti, ktorý podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Trenčín, oddiel: Sa, vložka č.: 10105/R, vykonával funkciu predsedu predstavenstva v uvedenej obchodnej spoločnosti od 24.02.2023 do 13.09.2023.

13. Žalovaný uviedol, že dňa 23.01.2024 mu bol od právneho zástupcu žalobcu doručený e-mail s tým, že žalobca požiadal o jeho právne služby za účelom: „zastupovania vo veci jeho pohľadávok, ktoré mal nadobudnúť od obchodnej spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s.“, teda bez bližšej špecifikácie, o aké konkrétne pohľadávky sa má jednať a voči komu majú byť vedené. K tomuto e-mailu bol priložený scan listu zo dňa 23.01.2024 označeného ako „Oznámenie o postúpení pohľadávok“, na ktorom je ako odosielateľ uvedený žalobca a ako adresát žalovaný. Podľa obsahu listu žalobca oznamuje žalovanému, že dňa 23.03.2023 malo dôjsť k postúpeniu pohľadávok z obchodnej spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. na žalobcu, pričom aj v tomto prípade bez identifikácie, o aké pohľadávky by malo ísť a voči komu majú byť vedené. Z obsahu listu tiež vyplýva, že z dôvodu uvedeného v liste, žalobca oznamuje žalovanému a žiada o úhradu „akýchkoľvek záväzkov“ žalovaného voči obchodnej spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. na bankový účet číslo J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený vo I., K.. Takéto vymedzenie pohľadávok, ktoré mali byť predmetom postúpenia, je podľa žalovaného vágne a zavádzajúce. Pochybnosti o oprávnenosti prípadného postúpenia akejkoľvek pohľadávky zo spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. na žalobcu vzbudzuje aj tá skutočnosť, že ak by sa takéto postúpenie vykonalo dňa 23.03.2023, za uvedenú spoločnosť by takýto právny úkon schvaľoval a podpísal žalobca, ako v tom čase jediný príslušný štatutárny zástupca uvedenej spoločnosti. Navyše do uzavretia dohody o urovaní medzi žalovaným a spoločnosťou PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. dňa 05.09.2023 žalovanému nebolo nijakým spôsobom, či už od spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. alebo zo strany žalobcu oznámené, resp. preukázané postúpenie pohľadávok. Žalovaný mal za to, že právne účinky postúpenia voči dlžníkovi nastanú až okamihom, keď bol dlžník riadne upovedomený o postúpení pohľadávky, a to na základe oznámenia zo strany postupcu, resp. preukázania zo strany nového veriteľa (postupníka). Oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 23.01.2024, ktoré predložil žalobca žalovanému nepostačuje na splnenie uvedenej zákonnej povinnosti, nakoľko žalobca by musel žalovanému preukázať postúpenie pohľadávky na základe príslušného právneho titulu. Žalovaný zároveň namietal, že v článku III. bode 7 Dohody o urovaní zo dňa 05.09.2023 sa zmluvné strany dohodli, že: „Žiaden z účastníkov tejto dohody nie je oprávnený postúpiť práva a povinnosti vyplývajúce z tejto dohody na tretiu osobu bez predchádzajúceho písomného súhlasu druhého účastníka tejto dohody. Žiaden z účastníkov zároveň nie je ani oprávnený postúpiť, previesť alebo založiť akékoľvek práva, pohľadávky a nároky vyplývajúce priamo alebo nepriamo z tejto dohody na tretiu osobu bez predchádzajúceho písomného súhlasu druhého účastníka tejto dohody.“ V prípade, ak by aj spoločnosť PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. postúpila na žalobcu pohľadávku vo výške 155.309,77 Eur s DPH vyplývajúcu z dohody o urovaní, uvedená spoločnosť by konala v zjavnom rozpore s citovaným článkom dohody a taký postup by predstavoval absolútnu neplatnosť právneho úkonu v zmysle § 39 OZ pre jednoznačný rozpor s ustanovením § 525 ods. 2 OZ.

14. Žalovaný ďalej uviedol, že od 17.03.2023 má vedomosť o tom, že voči obchodnej spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. sú vedené exekučné konania, ktorých vykonaním bola Okresným súdom Banská Bystrica poverená JUDr. Eva Šteinerová ml., Exekútorický úrad Nové Mesto nad Váhom, Lipová 7, 915 01 Nové Mesto nad Váhom. V rámci exekučných konaní vedených voči obchodnej spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. boli žalovanému od súdnej exekútoriky doručené príkazy na začatie exekúcie príkazaním pohľadávky žalovaného sp. zn. 340 EX 100/23 – 10 zo dňa 17.03.2023, sp. zn. 340 EX 112/23 – 9 zo dňa 17.03.2023, ako aj sp. zn. 340 EX 230/23 – 25 zo dňa 20.12.2023, sp. zn. 340 EX 218/23 – 37 zo dňa sp. zn. 20.12.2023 a sp. zn. 340 EX 204/23 – 49 zo dňa 29.04.2024, ktorými súdna exekútorika prikázala žalovanému ako dlžníkovi povinného, aby odo dňa doručenia príkazu na začatie exekúcie nevyplatil pohľadávku tejto spoločnosti, čím spoločnosť PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. stratila právo na vyplatenie predmetnej pohľadávky. V prípade, ak by spoločnosť PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. mala v danej veci zámer dňa 23.03.2023 postúpiť pohľadávku navrhovateľovi, konala by v zjavnom rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, nakoľko postúpenie pohľadávky,

na ktorú bol súdnou exekútkou vydaný príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky žalovaného, nemožno považovať za bežný právny úkon. Pri takomto nakladaní s majetkom podliehajúcim exekúcii je podmienkou predchádzajúci písomný súhlas súdnej exekútky. Následne boli žalovanému doručené exekučné príkazy na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky povinného sp. zn. 340 EX 218/23 – 38 zo dňa 20.12.2023, sp. zn. 340 EX 112/23 – 69 zo dňa 26.04.2024 a sp. zn. 340 EX 204/23 – 50 zo dňa 29.04.2024, na základe ktorých súdna exekútka prikázala žalovanému uhradiť na jej účet súhrne sumu vo výške 159.746,47 Eur, t. j. v rámci predmetných exekučných konaní súdna exekútka vykonala príslušné právne úkony za účelom uspokojenia pohľadávok vedených voči tejto obchodnej spoločnosti z celej sumy pohľadávky, ktorú má táto spoločnosť voči žalovanému z titulu Dohody o urovaní zo dňa 05.09.2023.

15. Žalovaný tiež poukázal na to, že na základe Dohody o urovaní zo dňa 05.09.2023 sa žalovaný a obchodná spoločnosť PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. dohodli, že žalovaný uhradí uvedenej obchodnej spoločnosti finančné prostriedky bezhotovostne na účet č. J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS: 21230003, a to na základe faktúry č. 21230003 vystavenej uvedenou obchodnou spoločnosťou dňa 25.07.2023. Na uvedený účet žalovaný uhradil časť pohľadávky vo výške 19.669,45 Eur. V odpovedi ŠFRB na žiadosť o vyjadrenie k uvoľneniu čerpania úveru sp. zn. Ž/108/2022 zo dňa 01.02.2024 bolo uvedené, že tento účet nepatrí spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s., ale inej osobe. Na uvedenú skutočnosť ŠFRB upozornil žalovaného aj listom sp. zn. Ž/108/2022 zo dňa 07.02.2024 označeným ako „Zaslanie návrhu správy z administratívnej finančnej kontroly k Zmluve o úvere 500/108/2022“, v ktorom v rámci nedostatkov zistených administratívnou finančnou kontrolou opätovne uviedol, že podľa výsledku súčinnosti exekútkového úradu s bankami číslo účtu uvedené na faktúre č. 21230003 nepatrí spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s., ale inej osobe. Skutočnosť, že platbu vo výške 19.669,45 Eur, ktorá v zmysle podmienok Dohody o urovaní zo dňa 05.09.2023 mala byť uhradená v prospech spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s., prijal žalobca ako fyzická osoba na svoj bankový účet, potvrdzuje písomnosť č. B24/07022024 zo dňa 30.04.2024 označená ako „Zaslanie identifikačných údajov“, ktorú doručila žalovanému J. J., K. dňa 07.05.2024. Keďže žalobca nebol oprávnený prijať od žalovaného platbu vo výške 19.669,45 Eur ako časť pohľadávky vo výške 155.309,77 Eur s DPH z titulu dohody o urovaní, na základe návrhu na vydanie platobného rozkazu podaného žalovaným dňa 23.04.2024 bol Okresným súdom Prievidza vydaný platobný rozkaz sp. zn. 8C/37/2024 – 73 zo dňa 03.06.2024.

16. V závere svojho písomného vyjadrenia žalovaný uviedol, že žalobca sa domáha zriadenia záložného práva k viacerým nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného, kde v prípade pozemkov parc. C-KN č. 1023/1, č. 1023/2, č. 1023/5 a č. 4283 sú tieto pozemky určené na účely výstavby zariadenia pre seniorov, ktoré má v súlade s ustanovením § 35 zákona č. 448/2008 Z. z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov slúžiť na poskytovanie zákonom stanovených úkonov sociálnej služby pre fyzické osoby, ktoré dovŕšili dôchodkový vek a sú odkázané na pomoc inej fyzickej osoby. Uvedená skutočnosť je zrejma aj zo Zmluvy o dielo č. 11/UHI/2021, ktorá nadobudla účinnosť dňa 17.06.2022. V súčasnosti je stavba v štádiu rozostavanosti a zámerom žalovaného je v čo najkratšom časovom období túto stavbu dokončiť v celom rozsahu a zabezpečiť príslušné povolenie na jej užívanie, aby bol žalovaný oprávnený umožniť poskytovanie sociálnych služieb v tomto zariadení, pričom prípadné zriadenie záložného práva k uvedeným pozemkom v prospech žalobcu by mohlo ohroziť financovanie uskutočňovania tejto stavby zo strany ŠFRB zabezpečené na základe Zmluvy o úvere č. 500/108/2022 a Zmluvy o úvere č. 500/109/2022, ktoré boli uzavreté dňa 14.06.2022, a tým v konečnom dôsledku aj zmať dokončenie a sprevádzkovanie tejto stavby. S poukazom na článok V. zmluvy o dielo, ako aj naviac práce a dodávky, ktoré vznikli v priebehu realizácie stavby, ide o stavbu, ktorej hodnota je približne 1,5 milióna Eur. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody žalovaný považuje prípadné zriadenie záložného práva v prospech žalobcu na uvedených nehnuteľnostiach za neprimeraný zásah do vlastníctva žalovaného, a to aj z hľadiska zachovania zásady proporcionality, nakoľko hodnota vyššie uvedených nehnuteľností vo vlastníctve žalovaného výrazne prevyšuje hodnotu spornej pohľadávky žalobcu, ktorej sa domáha na Okresnom súde v Banskej Bystrici.

17. Žalobca sa k písomnému vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

18. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 ods. 2 písm. a) CSP prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

19. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na odôvodnenie odvolaním napadnutého rozhodnutia i argumenty strán uvádzané v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a zároveň, či sú dané skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadiť vo veci zabezpečovacie opatrenie zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného v rozsahu, v akom sa domáhal žalobca, pričom pre odvolací súd je v zmysle § 329 ods. 2 CSP rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

20. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca dňa 23.02.2024 podal voči žalovanému návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd zriadil záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného nachádzajúcich sa v katastrálnom území E., obec Martin, okres Martin, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Martin, v prospech žalobcu za účelom zabezpečenia jeho pohľadávky vo výške 134.431,68 Eur vyplývajúcej z Dohody o urovnaní zo dňa 31.08.2023 (žalovaným podpísanej dňa 05.09.2023), uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. a žalovaným, ktorú podľa tvrdenia žalobcu mal žalobca od spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. (ďalej aj „právny predchodca žalobcu“) nadobudnúť zmluvou o postúpení pohľadávky. Z obsahu návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyplýva, že predmetom dohody o urovnaní bol záväzok žalovaného, že uhradí právnomu predchodcovi žalobcu záväzok vo výške 155.309,77 Eur, pričom časť tohto záväzku vo výške 19.669,45 Eur žalovaný uhradil titulom navyše prác vykonaných na stavbe „Zariadenie pre seniorov na Ul. Škultétyho v Martine“. Neuhradená časť pohľadávky vznikla v súvislosti so Zmluvou o dielo č. 11/UHI/2021 zo dňa 26.01.2022 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, od ktorej právny predchodca žalobcu odstúpil.

21. Zo spisového materiálu odvolací súd tiež zistil, že žalobca spolu s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia predložil súdu Zmluvu o dielo č. 11/UHI/2021 uzavretú dňa 26.01.2022, v ktorej sa právny predchodca žalobcu ako zhotoviteľ zaviazal zhotoviť pre žalovaného ako objednávateľa stavbu s názvom „Zariadenie pre seniorov na Ul. Škultétyho v Martine“, ako aj Dohodu o urovnaní zo dňa 31.08.2023 upravujúcu sporné práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce zo Zmluvou o dielo č. 11/UHI/2021 uzavretej dňa 26.01.2022 a list žalobcu zo dňa 23.01.2024 adresovaný žalovanému a označený ako „Oznámenie o postúpení pohľadávok“, v ktorom žalobca oznamuje žalovanému, že dňa 23.03.2023 došlo k postúpeniu pohľadávok zo spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. na jeho osobu.

22. V súdnej veci sa teda žalobca domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia vo forme záložného práva v jeho prospech k nehnuteľnostiam patriacim žalovanému za účelom zabezpečenia pohľadávky, ktorá vznikla v rámci obchodno-záväzkového vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným na základe Dohody o urovnaní zo dňa 31.08.2023 v súvislosti so Zmluvou o dielo č. 11/UHI/2021 zo dňa 26.01.2022, s tým, že k postúpeniu pohľadávok právneho predchodcu žalobcu na žalobcu malo podľa žalobcom predloženého oznámenia o postúpení dôjsť už dňa 23.03.2023, teda ešte pred samotným uzavretím dohody o urovnaní medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Odvolací súd tiež konštatuje, že predložené oznámenie o postúpení pohľadávok neobsahuje konkrétne vymedzenie pohľadávok, ktoré mali byť dňa 23.03.2023 predmetom postúpenia pohľadávok postupcu – spoločnosti PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s. na žalobcu ako postupníka. Naproti tomu žalobcom predložená dohoda o urovnaní uzavretá až po tvrdenom postúpení pohľadávok obsahuje zmluvné dojednanie (čl. III. bod 7), v zmysle ktorého práva a povinnosti vyplývajúce z tejto dohody nie je žiaden z účastníkov dohody oprávnený postúpiť na tretiu osobu bez predchádzajúceho písomného súhlasu druhého účastníka tejto dohody.

23. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

24. Podľa § 343 ods. 2 CSP, záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra.

25. Podľa § 343 ods. 3 CSP, výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

26. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

27. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

28. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

29. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

30. Podľa § 329 ods. 1, 2 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

31. Z ustanovenia § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že základným predpokladom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, na ktoré sa primerane použijú ustanovenia o neodkladnom opatrení obsiahnuté v § 324 a nasl. CSP, je obava veriteľa, že exekúcia bude ohrozená. Základným účelom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je preto zvýšiť vymožiteľnosť peňažnej pohľadávky veriteľa a obmedziť priestor dlžníka na zbavenie sa majetku, ktorý by inak bolo možné exekúciou postihnúť. Zriadením zabezpečovacieho opatrenia súdom sa v podstate jedná o sudcovské záložné právo, ktoré má povahu riadneho záložného práva podľa § 151a a nasl. OZ, ktoré by v prípade plurality záložných práv malo garantovať záložnému veriteľovi relevantné poradie. K jeho výkonu však môže veriteľ pristúpiť až po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktorým mu bude zabezpečovaná pohľadávka priznaná.

32. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je teda posilnenie postavenie veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho peňažnej pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo už bola judikovaná s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo zmarenia uspokojenia pohľadávky veriteľa. Zabezpečovacím opatrením sa má poskytnúť rýchla ochrana porušených alebo ohrozených práv subjektu, ktorý podal návrh na jeho zriadenie. Splnenie zákonných predpokladov nariadenia zabezpečovacieho opatrenia musí súd primerane vyhodnotiť na základe návrhu, a to z rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa žalobcu odôvodňujú potrebu zabezpečenia pohľadávky žalobcu pre existujúcu obavu, že exekúcia bude ohrozená. Žalobca musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť zabezpečovacie opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. To predstavuje argumentačnú líniu v zmysle zákonom vyžadovaného osvedčenia rozhodujúcich skutočností žalobcom, čo z kvalitatívneho hľadiska nedosahuje intenzitu dokazovania v zmysle ustanovenia § 185 a nasl. CSP. Súd tak nemusí pri zisťovaní rozhodujúcich skutočností dbať na všetky formality, ako to je pri riadnom procesnom dokazovaní vo veci samej. Postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyšš pravdepodobná.

33. Pri úvahe o nariadení zabezpečovacieho opatrenia treba ale zohľadniť aj to, že súd je v tomto konaní povinný poskytnúť ochranu nielen strane žalobcu, ale aj strane žalovaného, ktorý môže byť obmedzený iba do takej miery, aby zabezpečovacie opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jeho záujmov.

34. Z podaného návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je zrejmé, že žalobca sa domáha zriadenia záložného práva k nehnuteľnostiam žalovaného preto, že sa domnieva, že vymáhanie jeho tvrdenej pohľadávky voči žalovanému bude ohrozené. Takémuto návrhu je možné vyhovieť iba vtedy, ak obsahuje skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zásah súdu zriadením sudcovského záložného práva majúceho povahu riadneho záložného práva podľa § 151a a nasl. OZ. Zákonnými podmienkami nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je však nielen osvedčenie existencie obavy z ohrozenia exekúcie, ale aj osvedčenie samotného nároku žalobcu, teda v tomto prípade osvedčenie existencie samotnej pohľadávky, ktorej zabezpečenie sa záložným právom navrhuje.

35. Odvolací súd sa oboznámil s obsahom návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia a konštatuje, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie pred zriadením zabezpečovacieho opatrenia skúmal, či je daná existencia právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným a či žalobca v návrhu tvrdené skutočnosti osvedčil. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vyhodnotil aj skutočnosť, či žalobca riadne odôvodnil obavu z ohrozenia exekúcie. Rovnako sa súd prvej inštancie zaoberal aj hodnotením, či právne účinky navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah nebudú obmedzovať.

36. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí jasne a zrozumiteľne vysvetlil dôvody, pre ktoré návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, keď nárok žalobcu na ním tvrdenú pohľadávku voči žalovanému vyplývajúcu z dohody o urovaní uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným nepovažoval za osvedčený. V súvislosti s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie mal žalobcu pred rozhodnutím vyzvať na predloženie potrebných dôkazov preukazujúcich ním tvrdené nadobudnutie pohľadávky postúpením pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, odvolací súd uvádza, že súd pred rozhodnutím o návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú inak potrebné na vydanie konečného rozhodnutia vo veci. Skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na zriadenie zabezpečovacieho opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní mal súd vykonávať dokazovanie. Požiadavka rýchlosti prevláda nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Pre zriadenie zabezpečovacieho opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie, aspoň osvedčené. Vzhľadom na charakter tohto procesného inštitútu vyžadujúceho si potrebu rýchleho rozhodnutia nie je preto úlohou súdu vyzývať žalobcu na predkladanie dôkazov preukazujúcich jeho tvrdenia, pretože povinnosť osvedčiť tvrdené skutočnosti tu zaťažuje žalobcu, a to už pri podaní návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia,.

37. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o zriadení zabezpečovacieho opatrenia rovnako nie je úlohou súdu prvej inštancie ani odvolacieho súdu podrobne sa zaoberať tvrdeniami žalovaného, ktorými sa snaží spochybníť pohľadávku uplatnenú žalobcom, pretože tieto tvrdenia budú predmetom dokazovania vo veci samej. Keďže dôvodnosť a trvanie nároku žalobcu nie je potrebné pri rozhodovaní o zriadení zabezpečovacieho opatrenia dokázať, žalobca ho musí aspoň osvedčiť. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou a najmä naliehavosťou jej riešenia, ktorej absenciu v čase svojho rozhodnutia súd prvej inštancie dostatočne vyargumentoval.

38. Vychádzajúc zo skutočností uvedených v písomnom vyjadrení žalovaného, a to najmä zo skutočností, že k nadobudnutiu pohľadávky žalobcom vyplývajúcej z Dohody o urovaní zo dňa 31.08.2023 (resp. dňa 05.09.2023) malo dôjsť na základe postúpenia pohľadávky od právneho predchodcu žalobcu dňa 23.03.2023, teda pred samotným uzavretím predmetnej dohody o urovaní medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, skutočnosti, že v zmysle tejto dohody o urovaní postúpenie pohľadávky podliehalo predchádzajúcemu písomnému súhlasu žalovaného, ktoré žalobca k podanému návrhu nepripojil, ako aj zo skutočností, že v rámci exekučných konaní vedených voči právnemu predchodcovi žalovaného boli vo vzťahu k žalovanému pred postúpením pohľadávky vydané príkazy na začatie exekúcie príkázaním pohľadávky dlžníka povinného, je zrejmé, že žalobcom tvrdené postúpenie pohľadávky je v tomto štádiu konania sporné. Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že v súdnej veci žalobca dostatočným spôsobom neosvedčil všetky relevantné okolnosti, z ktorých možno vyvodíť opodstatnenosť jeho návrhu na zriadenie záložného práva na zabezpečenie jeho peňažnej pohľadávky voči žalovanému, pretože žalovaný existenciu žalobcom tvrdenej pohľadávky v odvolacom konaní spochybnil tak zásadným spôsobom, že v tomto štádiu konania, bez vykonania riadneho dokazovania, jej osvedčenie nemožno konštatovať.

39. Pokiaľ v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca tvrdil, že pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, avšak žalovaný naproti tomu produkoval tvrdenia, ktoré toto tvrdenie žalobcu vyvracajú a popierajú nárok žalobcu na zaplatenie sumy 134.431,68 Eur uplatnenej žalobcom, nie je možné dospieť k záveru, že žalobca svoj nárok pre účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia osvedčil. Uvedené neznamena, že ak by bolo v konaní vo veci samej vykonané riadne dokazovanie a zo strany žalobcu doplnené ďalšie skutkové tvrdenia, že by o žalobe vo veci samej konajúci súd nemohol prísť k inému záveru, avšak pre účely konania o zabezpečovacom opatrení je súd povinný preveriť iba osvedčenie nároku, nie rozhodnúť o tom, či nárok preukázateľne existuje.

40. Pretože odvolací súd nepovažuje za splnenú prvú podmienku pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana) dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne rozhodol, keď návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

41. Odvolací súd uvádza, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie nedošlo k takému postupu, ktorý by mal za následok vadu konania, následkom ktorej by došlo k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci. Po oboznámení sa s postupom a celým priebehom konania pred súdom prvej inštancie odvolací súd konštatuje, že nedošlo ani k nesprávnemu procesnému postupu, ktorým by žalobca ako odvolateľ mal znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

42. Hoci žalobca vo svojom odvolaní ďalšie odvolacie dôvody neuvádza, odvolací súd pre úplnosť považuje za potrebné doplniť, že zamietnutie návrhu žalobcu odôvodňovali aj ďalšie skutočnosti prezentované súdom prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, v zmysle ktorých žalobca neosvedčil dôvodnosť obavy, že exekúcia bude ohrozená ani primeranosť navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k výške žalobcom tvrdenej pohľadávky, ku ktorým žalobca námietky nevzniesol a s ktorými sa stotožňuje aj odvolací súd.

43. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že nie sú dané dôvody pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zriadením záložného práva v prospech žalobcu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného, nakoľko v danej veci v tomto štádiu konania nebola dostatočne osvedčená existencia pohľadávky žalobcu voči žalovanému, ktorej zabezpečenia zriadením záložného práva sa žalobca domáhal a rovnako nebola osvedčená existencia obavy, že exekúcia pri vymáhaní spornej pohľadávky žalobcu bude ohrozená, teda nedošlo k splneniu zákonných podmienok pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v navrhovanom znení. Odvolací súd preto rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

44. Zo spisu vyplýva, že žalobca pred podaním návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia podal proti žalovanému aj návrh na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 5Up/340/2024, zo spisu však nevyplýva, či vec bola postúpená príslušnému okresnému súdu na konanie a rozhodnutie vo veci samej. V tomto štádiu konania je tak rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, preto odvolací súd v zmysle § 262 ods. 1 CSP rozhodol aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

45. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalovaný nebol v konaní právne zastúpený, ani mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Uvedený postup je odrazom procesnej ekonómie, vyjadrenej aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR z 28.02.2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, v zmysle ktorého „Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva“.

46. Rozhodnutie bolo prijaté členmi odvolacieho senátu v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy ( § 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).